

voor 't schadelick verderven ; Dies
wandel ick met dat volck uwer erven
Voor u, ja met hen dien gy laet ver-
werven, O Heer, uw' klaerheyt foet.

Den LVII. Psalm.

Ontfermt u, Heer, ont-
fermt u over my, Want ick betrouw op
u met herten bly : Tot dat de boose
vergaen sullen wesen, Sal ick al-
tijt mijn toevlucht nemen vry,
Onder uwe vleugelen, Heer gepresen.
2 Tot den hooghsten Godt mijn stem
komen sal, Tot hem die een
eynd' maect mijns lijdens al.
Godts goetheyt en waerheyt sul-
len hen t'samen Verbinden tot
mijn hulp in dit misval : En hen die
my verflinden, wilt beschamen.
3 Mijn ziel is in 't midden der
leeuwen snel, My hebben omrin-
get moortbranders fel, Scherp
als spiessen en pijlen zijn haer
tanden, Haer tonge gelijckt
den sweerde seer wel, Want se scherp

snijt, en maect alles tot schanden.

Pause.

4 Verheft u boven den hemel, o

Heer ; Laet over al verbreyt we-

sen u eer. Sy stellen stricken allen

mijnen gangen, En sy verdrucken

mijn ziele gaer seer ; Sy graven

eenen kuyl om my te vangen.

5 Maer sy zijn in den kuyl diep

nu ter tijt Gevallen : dies is mijn hert

seer verblijt, En licht, zijnde be-

reyt tot desen stonden, Om uwen

lof te singen breet en wijt, En

deef' verlossingh alsins te verkonden.

6 Dies zijt wacker mijn tongh en

mijn gemoet, Staet haest op

psalter en mijn harpe foet :

Des morgens seer vroeugh wil ick

my opmaken, Heer, om te verbrey-

den uw' eere goet, In allen landen

en in allen spraken.

7 Tot den hemel streckt haer u-

we waerheyt : En tot den wolc-

ken uwe getrouwheyt. Verheft u,

Heer.

Heer,

Toc

Maj

G

hoore

Seght

Is't o

Seght

Soech

2 - O

ge

boof

heyt

gen.

Verv

3 S

I

Sy

Als

Als

Des

4